

DE PIJPKRANT

Feesten in de buurt p. 7,8

Gebedshuizen-dag p. 9

Racisme De Pijp uit! p. 12

JAARGANG 35 | NUMMER 5 | JULI 2005 | VERSCHIJNT ACHT KEER PER JAAR

Foto Peter Lange

Moppentappersfestival op pleinen in Oud Zuid pagina 3 en 7

De Pijp
**WIJKCENTRUM
CEINTUUR**
35 JAAR!

De wieg van de vlinder

Zo'n mooie vlinderstruik met lange blauwe bloemen en kleurige vlinders er omheen. Dat had ik voor ogen toen ik mijn vlinderstruik kocht op de Cuyp. Hij had een mooie latijnse naam: Butlea Davidi. Hij groeide snel, lange scheuten met paarsachtig blauwe bloemen. Maar waar bleven nou die kleurige vlinders? In september verdwenen de bloemen, de vlinders had ik de hele

zomer niet gezien. Geen vlinders zonder rupsen, zover wist ik het nog. Moest ik nu ook aan de rupsenstruik. Ze bleken waardplanten te heten, waarmee de rups zich vol eet voordat hij een mooie vlinder wordt. "Waarom neem je geen brandnetels?" zei een vrouw in de plantenwinkel toen ik op zoek was naar waardplanten. Brandnetels? Had ik mij niet geërgerd aan mensen die hun gevelduin verwaarlozen. Op het

aanvraagformulier voor de gevelduin had gestaan dat het stadsdeel de tuin mocht opruimen bij verwaarlozing. Daar was ik het wel mee eens. En nu bleken die brandnetels in die verwaarloosde gevelduinen de kraamkamer van de vlinders te zijn die mijn sierlijke struik moesten gaan bewonen. Brandnetels in mijn gevelduin, dat was voor mij een brug te ver. Op internet de lijst met waardplanten maar eens opgezocht, ook

daar stond de brandnetel weer met stip bovenaan. Was het dan echt zo dat alle planten en dieren in de natuur nuttig zijn? En krijg ik dan vlinders als buurmensen hun gevelduin verwaarlozen en het stadsdeel daar ook nog eens niets aan doet? Het duurde even voor het kwartje viel. Daarna zagen die brandnetels in mijn straat er opeens heel anders uit. Daar stonden ze, de wieg van mijn vlinders.

Maarten Wesselink

De Pijp
**WIJKCENTRUM
CEINTUUR**

pijpkraant@wijkcentrumceintuur.net
www.wijkcentrumceintuur.net

Boze lezer:

**'Waterleidingbedrijf
misleidt met folder'**

Aan de Gemeente Amsterdam
Waterleidingbedrijf
Afd. Klantencontacten
Postbus 8169
1005 AD Amsterdam

Betreft: Watermeter

Amsterdam 7 juni 2005

Geachte heer/mevrouw,

Op 10 augustus 2004 ontving ik, net als alle andere buurtbewoners, een brief van jullie. De begeleidende brief had als bijlagen: Folder: U krijgt binnenkort een watermeter; Formulier: Overeenkomst tot waterlevering h.h. gebruik.

Het formulier werd netjes in dezelfde maand ondertekend teruggestuurd. De watermeter is tot op heden nog niet geplaatst! Vorige week na 10 maanden van de brief heb ik het Informatiepunt Bemetering tel 020 5536666 gebeld om informatie op te vragen. Wat wordt het met binnenkort bedoeld? Wat is de stand van zaken? Het is nl. zo dat aan de bewoners wordt gevraagd jaarlijks de meterstand door te geven.

De mevrouw achter het informatiepunt wist van toeten noch blazen, maar wat mij ontzettend irriteerde was naast haar onverschilligheid, haar onwetendheid. Zij vroeg naar mijn postcode, dat is SX en dan zeg ik altijd SIMONE XANTIPPE voor het gemak. En toen vroeg ze - XANTIPPE MET EEN 'C'?

Hier baal ik dus ontzettend van. Ik vind dit ronduit genant: een misleidende folder; een mevrouw achter een informatiepunt die blinkt door haar onwetendheid en een gemis aan informatie/communicatie.

Dit ook namens mijn burens. Met vriendelijke groeten

Mw. T. Positano
H. De Keijserplein 4-2
1073 SX Amsterdam

c.c. De Pijpkrant

Bent u ook boos, verdrietig, of juist blij, en tevreden over De Pijp? Schrijf of mail het De Pijpkrant.

'Gewoon, een dagje uit'

Zin in leuk vrijwilligerswerk, maar niet elke week?

1 x per maand een dagje of een weekend een gehandicapt of chronisch ziek kind bij u thuis.

Markant bemiddelt tussen vrijwilligers en ouders van thuiswonende gehandicapte of chronisch zieke kinderen in Amsterdam, Amstelland en Meerlanden en Zaanstreek/Waterland.

'Zij een leuk uitje en de ouders gewoon weer 's vrij!'

Lijkt het wat? Meld je dan aan bij:
Markant, Steunpunt Mantelzorg Amsterdam en Diemen
Borgerstraat 52A • 1053 PV Amsterdam
Telefoon: 020 886 88 00 • info@markant.org • www.markant.org

markant

De Pijpkrant zoekt medewerkers

DE PIJPKRANT is altijd op zoek naar vrijwilligers die willen meehelpen de krant te maken. Bel 6764800 en vraag naar Gaby.

Tentoonstelling Vredeskerk

'De gevallen Engel' van Ulrike Rehm. Onder meer te zien in de tentoonstelling 'Afstuderend' t/m 31 juli in De Tribune in de Vredeskerk, Pijnackerstraat 11 op maandag t/m zaterdag van 13:30 tot 17:00.

(advertentie)

TUINCONCIERGE
Loes Pool
onderhoudt uw tuin
voor een vriendelijke prijs
020-6791504

Pieppoortjespech

Kent u dat? U heeft net uw boodschappen afgerekend en loopt naar buiten. PIEEEP! Loeit het pieppoortje, dat waarschijnlijk officieel 'detectiepoortje' heet. Alle blikken zijn op u gericht. Een bewaker komt aansnellen. Daar staat u dan met uw volle tassen, graaiend naar de bon. De caissière heeft weer eens een product onvoldoende over de 'magneetplaat' gehaald.

Bovenstaande is mij al herhaaldelijk overkomen. Het gebeurt me 2 à 3 maal per jaar. Het valt misschien onder de categorie 'klein consumentenleed', maar ik durf zo langzamerhand niet meer door die poortjes.

De eerste keer overkwam het mij bij de V&D, sowieso de winkel waar ik het vaakst over de 'piep' struikel. Ik had er kleding gekocht. De bewaker controleerde de bon, verzocht me om het nog eens te laten scannen en excuseerde voor het ongemak. Tsja, ongemak.

Afgelopen december was ik bij de Bijenkorf. Daar had ik een stuk of 20 verschillende kerstballen en andere figuurtjes gekocht. Zeer fraai allemaal en door de caissière per stuk ingepakt en in één doos gestopt, die daarna keurig werd dichtgeplakt. Bij het poortje ging de pieper af. In een split-second besloot ik nu eens niet naar de kassa terug te gaan. Ik zag geen bewaker en had geen zin om al die ballen weer uit te laten pakken en scannen. Ik had netjes betaald, voor elke bal (ik heb de bon er nog bij gepakt later), maar door die 'piep' voel je je toch een ordinaire winkel-

dief.

Laatste incident was pas geleden. Eerst wat boodschappen gedaan bij 't Kruidvat, want ondanks de door Appie ingezette prijzenoorlog zijn bad- en cosmeticaproducten dáár toch nog goedkoper. Maar Appie strafte meteen. Toen ik daarna mijn boodschappen bij de grootgrutter had gedaan en ik met de kar door de pieppoort stapte, ging 'ie af. Een nadere test wees uit dat het mijn tas was. Bewaker erbij en ondergetekende stond voor ... Ik had een donkerbruin vermoeden dat het gepiep werd veroorzaakt door de zonnebrandcrème die door 't Kruidvat was voorzien van een extra zware beveiliging. U kent ze wel, zo'n chip met een labyrint van vierkantjes eromheen. Dat vertelde ik de bewaker en ik zei "Kijkt u maar, de bon zit erbij!" Blijkbaar zie ik er toch niet uit als een dief, want de bewaker geloofde 't wel en ik mocht verder. Jammer alleen dat ik zo mijn onschuld niet onomstotelijk kon aantonen.

Wat is nu de moraal van dit verhaal? In de richting van de winkelbedrijven zou ik zeggen: wees zorgvuldig, doe uw betalende klanten dit niet aan! En u, lezer: Vraag altijd om de bon! Je weet maar nooit: PIEEEP!

Eline Vulsmá

Heeft u in De Pijp ook wel eens 'pieppoortjespech'? Stuur uw ervaring naar de Pijp Krant! De leukste verhalen plaatsen we in de volgende krant.

Advertentie: Heeft u hulp nodig wanneer u de deur uit gaat? Verpleegkundige biedt begeleiding en vervoer naar film, restaurant, theater en strand of waarheen u wilt. Bel 681 3883.

Excursie "Naar de bijen!"

Helemaal aan de rand van Amsterdam in de wijk Geuzenveld ligt een bijenpark. In dit prachtige park ligt een klein bijenmuseumje. U krijgt hier veel informatie over het interessante leven van de bijen: bv. de bijendans, de bruidsvlucht, de heilige eierlegster, pollenkorfjes, darren en de honingfabriek. Daarna wandelt u samen met de imker langs de tuintjes, de bijenkasten en de honingslingerschuur.

Welke dag
woensdag 13 juli 2005
van 12.00 - 17.00 uur

Kosten
€ 3,00 + strippenkaart

Vervoer
tram + bus + 15 minuten
wandelen of fiets (45-60 minuten)

Inschrijving
Vooraf inschrijven bij de balie
Buurtcentrum De Pijp
2e van der Helststraat 66.
Er kunnen maximaal 15 personen mee.

Opmerking
U wordt verzocht géén parfum/
deodorantgeur op te doen.

Meer informatie bij
Stephen Scholte: 570 96 40

Colofon De Pijp Krant

REDACTIE: Eline Vulsmá, Sandra van Beek, Herbert Koobs, Peter Bosland, Ernie Nauta, Steven Diemel, Sharita Bhikharie, Kattie Stappers, Marcel Koops, Frans Mensink, Nora Essenstam. EINDREDACTIE: Gert Meijerink, Gaby Steindl. BIJDRAGEN: o.m. Guido Zijlstra, Maarten Wesselink, Caroline van Goor, Jaques Brooijmans. FOTOGRAFIE: o.m. Peter Bosland, Peter Lange, Frederieke Jochems, Gert Meijerink. Lilian Voshaar, Boudewijn Rückert. OPMAAK: Gert Meijerink. ILLUSTRATIES: Eline Vulsmá, Frans Mensink. DRUK: Dijkman Offset BV. De Pijpkrant is een uitgave van Stichting Wijkcentrum Ceintuur. Hij verschijnt acht keer per jaar in een oplage van 16.500 stuks en wordt huis aan huis bezorgd. Voor vragen, opmerkingen of klachten over de bezorging kunt u terecht bij: Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133, 1073 VT Amsterdam (6764800).

Moppentappersfestival op pleinen in Oud Zuid

Foto's Peter Lange

'Met humor kun je dingen zeggen, die op een serieuze manier niet geaccepteerd worden', zegt Gaby Steindl van wijkcentrum Ceintuur, die het Moppentappersfestival organiseert gedurende vier weekenden in juni en juli op verschillende pleinen in stadsdeel Oud Zuid. Een interview met Gaby en een verslag over dit festival, dat zijn finale bereikt op 16 juli op het Museumplein.

De bedoeling van het festival is om buurtbewoners met elkaar in contact te brengen?

Gaby: "Ja. Vooraf hadden we een videoworkshop georganiseerd voor jongeren, begeleid door Pepe en Inge van Rooijen van de Stichting Shivalinge. We wilden dat jongeren tijdens de weekenden video opnamen zouden gaan maken en interviews afnemen. Het verbaasde me echt dat niemand er bezwaar tegen maakte dat er tijdens het festival continu een camera draaide en de mensen gefilmd werden! Er werd juist vrolijk gezongen en mensen vertelden verhalen voor de camera. En degenen die filmde en die gefilmd werden vonden het hartstikke leuk."

Waarom heb je de festivalweekenden georganiseerd?

Gaby: "Dat kwam eigenlijk omdat er na de moord op Theo van Gogh zo'n negatieve 'wij-zij' sfeer in de stad heerste en een paar mensen die stemming wilden doorbreken. We wilden iets verzinnen waarmee we mensen juist bij elkaar zouden kunnen brengen. We kwamen op het

idee van de video workshop, omdat vooral Marokkaanse jongeren vaak op een negatieve manier in de media afgeschilderd worden. We vonden dat ze maar eens hun eigen visie moesten geven. Want er zijn ook positieve dingen te melden! Met humor kun je dingen zeggen, die op een serieuze manier niet geaccepteerd worden. En vergeet niet dat 2005 het jaar is van de 400 jarige betrekkingen tussen Marokko en Nederland."

Wat vond je zelf van het eerste festivalweekend?

Gaby: "Ik vond het vooral lekker om eens een weekend buiten te werken en het weer werkte mee! Er waren twee tenten; de ene was koel en de andere te heet. In de ene heerste een Marokkaanse sfeer, de andere was Nederlands ingericht. Vrijwilligers werkten ontzettend hard om een succesvol evenement neer te zetten en dat is gelukt. Er was volop belangstelling, de sfeer was uitstekend en er ontstonden spontaan interessante gesprekken."

Anders dan een gewoon buurtfeest?

Gaby: "Ja, heel anders. Er kwamen buurtbewoners van alle leeftijden op af. En er waren veel Marokkaanse jongeren, jongens en meiden. Ze moesten er wel even aan wennen dat er geen muziek was, maar in plaats daarvan een rustig, sfeervol ingericht plein. Mensen voerden vaak lange gesprekken met elkaar. Er waren twee vrijwilligers bij, die een training in zogenoemde 'Socratische gesprekken' hadden gevolgd."

Wat was er nog meer te doen?

Gaby: "Oh, er waren workshops, zoals henna schilderen, mozaïek leggen en gifvrije cosmetica maken. De mozaïekworkshop zat vol, voor henna schilderen was veel belangstelling en bij het prepareren van gifvrije cosmetica waren vijf geïnteresseerde dames. In de 'Nederlandse' tent waren exposities en televisieopnamen te zien van 'Welcome to the Medina'. Er werden films gedraaid, waar over werd nagepraat."

Een pleinbewoner zette zijn huis gastvrij open, waar mensen van het toilet gebruik konden maken. Hij ging uitgebreid in gesprek met de Marokkaanse jeugd. De mensen

Gaby Steindl tijdens een zonnig festivalweekend

kwamen zelfs uit de moskee om te zien wat er op het plein gebeurde.

Er zaten ook vier vrouwen aan de 'dialog-tafel', die een gesprek begonnen over respect, maar geleidelijk aan ging het over in een gedachtewisseling over erotische gedichten. Dat kwam omdat één van de deelnemers erotische literatuur voor vrouwen schrijft. Eén van de vrouwen vond het nogal ironisch, om een discussie te voeren over erotiek voor de deur van de moskee!

Ik zag ook een Nederlandse vrouw met mooie witte haren, die aan een Marokkaans meisje met prachtig zwart haar het liedje 'Klap eens in je handjes' leerde met bijbehorende gebaren. Het kind vond het prachtig en kwam telkens bij de vrouw terug, dan klapte ze in haar handjes, keek haar vragend aan en dan herhaalde de vrouw het liedje met engelengeuld!"

Spreekuren in De Pijp

Advocatensprekuren

Voor korte juridische vragen over werk, sociale zekerheid, procedures bij kantongerecht, rechtbank en familierecht (echtscheiding, kinderen).
• di 20:00-21:00 Wijkcentrum Ceintuur

Algemeen Maatschappelijk Werk (AMW)

Voor problemen op het gebied van relaties, geld, verslaving, werk, rouwverwerking of gezondheid. Het AMW is volledig onafhankelijk, iedereen kan hier zonder voorwaarden of verwijsbriefjes gratis terecht.

- ma wo do vr 9:15-12:00 Buurtcentrum De Pijp
- telefonisch spreekuur ma-vr 12:00-13:00 (6739994)
- spreekuur voor Arabisch sprekende vrouwen vr 13:00-14:00 Rijnstraat 115 (5720700)
- talig do 9:00-10:00 Sloterkade 150
- Echtscheidingsprekuren do 18:00-19:00 Van Tuyl van Serooskerkenpln 1

Algemeen spreekuur

Voor allerhande korte vragen over bijvoorbeeld huur, formulieren, schulden, bezwaren, lastige brieven, het schrijven van een brief of het plegen van een telefoontje.

- ma-di 13:00-15:00 Wijkcentrum Ceintuur

Burenhulp in De Pijp

Voor ouderen en gehandicapten.

- ma wo vr 10:00-12:00 Buurtcentrum De Pijp
- telefonisch spreekuur ma-wo vr 10:00-12:00 (6794441)

Maatschappelijke dienstverlening

(waarin opgenomen de 'Wijkpost voor Ouderen' en 'Sociaal Raadslieden') Voor vragen over onder meer schulden, wonen, werk, onderwijs, relaties, mishandeling en burenhulp.

- ma-vr 9:30-12:00 Buurtcentrum De Pijp
- telefonisch spreekuur ma wo-vr (5709640)

Ouderenconciërge De Pijp

Voor kleine technische klusjes, woningaanpassingen, tuinonderhoud en behang- en schilderklusjes voor ouderen (55+) en gehandicapten.

- telefonisch spreekuur ma-vr 9:00-10:30 (6792322) of boodschap inspreken

Buurtconciërge

Vanuit de vier wijkservicepunten in De Pijp werken de buurtconciërges. Ze zijn dagelijks op straat tijdens hun buurttrondes om te signaleren wat er niet in orde is, zoals vervuiling, burenruzie, vandalisme en kapotte bestrating. Ze doen kleine klussen voor ouderen en gehandi-

capten, zoals het buiten zetten van een vuilniszak of het vervangen van een lampje.

- Wijkservicepunt Smaragd ma-vr 9:00-12:00
- Wijkservicepunt Ruysdaelkade ma-vr 9:00-12:00
- Wijkservicepunt Ceintuurbaan ma-vr 9:00-12:00
- Wijkservicepunt Gerard Dou di-vr 13:00-17:00

Huurteam

Voor vragen over huurprijzen, servicekosten en onderhoudsproblemen.

- wo 9:00-12:00 Wijkcentrum Ceintuur

Kraaksprekuren

Voor praktische hulp en informatie over kraken.

- ma 19:00-20.30 Molli Chaoot

Meldpunt zorg en overlast

Voor ernstige en voortdurende overlast van lawaai, stank, vervuiling, alsmede intimidatie en agressie in huis, buiten of op de trap; eveneens voor het bezorgd zijn over buurtbewoners die mogelijk hulp nodig hebben, maar (nog) niet krijgen.

- do vr 13:30-16:00 Wijkservicepunt Gerard Dou telefonisch spreekuur ma do vr 13:30-16:00 (6702944)

Natuur- en milieuteam

Bewonersondersteuning natuur, milieu, en verkeer.

- do 13:30-17:00 Wijkcentrum Ceintuur

Opbouwwerk

Voor vragen over renovatie, sloop, huurverhoging na woningverbetering en plannen voor de woning en de wijk.

- wo 9:00-12:00 Wijkcentrum Ceintuur

Rechtshulp Amsterdam

Voor vragen over arbeidsrecht, sociaal zekerheidsrecht, vreemdelingenrecht of consumentenrecht.

- op afspraak do 17:00-19:00 (met Turkse en Arabische Tolken) Spuistraat 10 (5205100)
- op afspraak wo 17:00-19:00 Oosterparkstraat 274 (5205100)

Wijkbeheerder / wijkcoördinator

Wijkbeheerder Sanne Koolwijk (6781928) beantwoordt vragen over het beheer en onderhoud van de openbare ruimte. Wijkcoördinator Jeannette Swaab (6781624) geeft informatie over plannen en activiteiten in de buurt.

- Wijkservicepunt Gerard Dou wijkbeheerder 2e di vd maand 14:00-15:00; wijkcoördinator di 13:00-15:00
- Wijkservicepunt Ruysdaelkade Ruysdaelkade 163 wijkbeheerder 2e di vd maand 15:00-16:00; wijkcoördinator di 15:00-17:00

Woonsprekuren

Voor vragen over huurprijzen, woonruimteverdeling, huurbescherming, onderhoud, renovaties, huursubsidie, kamerhuur en onderhuur.

- do 19:30-21:00 Wijkcentrum Ceintuur

Politiesprekuren buurtregie

- Frans Halsbuurt di 18:00-20:00 (Anke Sonderman) Wijkservicepunt Ruysdaelkade
- Gerard Doubuurt di 15:00-17:00 (Marcel van Zethoven) Wijkservicepunt Gerard Dou
- H. Seghersbuurt do 17:00-19:00 (Harold van Dam) Wijkservicepunt Ruysdaelkade
- Sarphatiparkbuurt do 16:00-18:00 (Joop Bosch) Wijkservicepunt Gerard Dou
- Hemonybuurt do 15:30-16:30 (Jerry van Dijk) De Community School
- C. Troostbuurt di 16:00-17:00 (John Tromp) Wijkservicepunt Ceintuurbaan
- Lizzy Ansinghbuurt do 16:00-17:00 (Marco Vreugden-hil) Wijkservicepunt Ceintuurbaan
- Van der Helstpleinbuurt di 16:00-17:00 (Frank Westerop) Henrick de Keijserplein t/o nr 10 (gebouw speeltuinvereniging) (6724058)
- Burg. Tellegenbuurt ma 16:00-17:00 (Peter Wetjens) Henrick de Keijserplein t/o nr 10 (gebouw speeltuinvereniging) (6724058)
- Diamantbuurt di 15:30-17:00 (Jan-Karel Reesink) Wijkservicepunt Smaragd

Adressen

- Buurtcentrum De Pijp 2e vd Helststraat 66 (5709640)
- De Community School 2e Jan vd Heijdenstraat 75-77 (6649250)
- Molli Chaoot Van Ostadestraat 55 hs (6761427)
- Wijkcentrum Ceintuur Gerard Doustraat 133 (6764800)
- Wijkservicepunt Ceintuurbaan Ceintuurbaan 72 (3795824)
- Wijkservicepunt Gerard Dou Gerard Doustraat 86 (6763498)
- Wijkservicepunt Ruysdaelkade Ruysdaelkade 163 (6720538)
- Wijkservicepunt Smaragd Smaragdplein 8 (4712668)

Tot zoens!

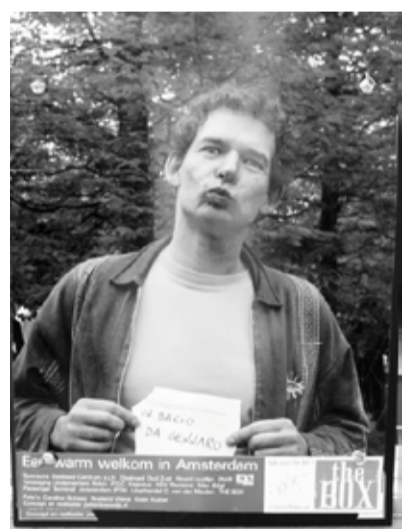
Het is best sympathiek te noemen dat omwonenden van de Ferdinand Bolstraat ten tijde van de bijna eeuwige durende werkzaamheden voor de Noord-Zuidlijn, enig vermaak wordt geboden door middel van wisselende fototentoonstellingen. Zodat die modderige bouwput aan het oog wordt onttrokken door 'iets moois'. Helaas hebben de daarvoor bevoegde autoriteiten gekozen voor fotografen met een onfeilbaar gevoel voor het onnozele. Eerst werden de schermen die het oversteken van de Fb verhinderen gedecoreerd met foto's van dakkapellen of panden van deze straat. Daar mag U van denken wat u wilt. Daarna zagen we op dezelfde plekken foto's van mensen die snacks eten. Veel mensen eten snacks, maar weinigen zijn daar trots op. Foto's van mensen die frikadellen of kroketten eten appelleren waarschijnlijk slechts aan een heel beperkt, avant-gardistisch publiek. Eigenlijk is het eten van snacks een heel private besogne, ongeschikt voor vertoning. Ook voordat er sprake was van de aanleg van dit monsterproject, aten mensen hier kroketten. Waarom moet de Pijpbewoners, ten tijde van de langdurige ontzegging van bewegingsvrijheid, worden voorgehouden dat ze een beroerde smaak hebben en kennelijk vieze vreters zijn?

Gek genoeg steken mensen die een hele frikadel in hun mond stoppen niet eens ongunstig af bij de talloze slachtoffers die het fotografencollectief laatstelijk in hun zoeker hebben gehad. In hun kennelijke opwelling de bewoners te 'verzoenen' met deze

eeuwig durende bouwput, hebben zij voorbijgangers, omwonenden en mensen die hier in de buurt werken gevraagd een zoenende beweging naar de camera te maken. Een loffelijk streven. Is er een mooier gebaar denkbaar dan een zoen? Jawel; een zoen op iets! Een zoen op een andere mond, of welk lichaamsdeel dan ook, er is geen mooiere geste denkbaar, mits mooi gefotografeerd. Of ongefotografeerd. Maar een gezicht van een willekeurige persoon die in de lucht zoent, dat ziet er nooit goed uit, zoals we hebben kunnen zien. Op z'n best ziet het eruit alsof iemand zojuist stiekem een hap uit de suikerpot heeft genomen en wordt betrap door de fotograaf. Hoe het slechter kan demonstreren Gennaro en Bert, de arbeider, naar wiens bouwvakkerdecolleté men gaat verlangen als men zijn zoenfoto ziet. Waarom doet iemand zo'n kerel zoiets aan en maakt dat publiek? En het zijn er niet slechts enkelen, om de zoveel meter hangt een nieuwe demonstratie van hoe beroerd een goed idee kan uitpakken, er is geen ontkomen aan.

Onnozele kunst roept vaak dito reacties op. In de Verdienend Bolstraat is dit niet anders. Vele zoenportretten zijn inmiddels ten prooi gevallen aan jolige vandalen, die met stiften de afbeeldingen subtiel of minder subtiel hebben gewijzigd en/of van commentaar hebben voorzien. Of het een verslechtering of een verbetering is, mag u zelf uitmaken. Ik denk dat Floortje er niet zo blij mee is.

tekst & foto's: Peter Bosland

BEESTJES
↓ ↓ ↓ ↓ ↓
in de
BUURT
Eline Vulsmas
© 05

Paleis voor de Laatste Arbeiders

‘Paleis voor de laatste arbeiders’ is de titel van een bijzonder uitgevoerd foto-project, dat van 25 juni t/m 3 juli geëxposeerd is in de binnentuinen van het P.L Tak wooncomplex in De Pijp. Daar hingen vijftien foto’s van de bewoners aan de balkons, op lakens. Dit is een kunstproject van Frederieke Jochems - die in één van deze woningen woont - georganiseerd door de Stichting het Zuiden.

Op 25 juni was 's middags de opening door Tweede Kamerlid Saskia Noorman-den Uyl, in aanwezigheid van Stadsdeel Oud-Zuid voorzitter Emile Jaensch en met een voordracht van bewoonster Juliana Fikki ('Een paleis dat ben je echt/van binnen en van buiten (...)'). De strakke, soms door de wind opbollende of gerimpelde fotolakens met de prachtig in heldere kleuren afgedrukte portretten van de diverse bewoners waren gedurende een week 's middags en 's avonds overal aan de balkons te bezichtigen via een ingang naast het Thérèse Schwartzplein. De normaal voor publiek gesloten groene binnentuin - "een hof" volgens Ben Kremer, voorzitter van de Stichting Het Nieuwe Zuiden - was tijdelijk een unieke openlucht tentoonstelling. De opkomst was zo groot en de sfeer zo gezellig in de tuin, dat het idee leeft bij de bewoners deze zo nu en dan

te openen voor andere activiteiten. En dat terwijl temidden van deze zomerse stemming het borstbeeld van wethouder Wibaut daar strak voor zich uit bleef kijken (hij was de verantwoordelijke man voor de bouw van deze unieke woningen).

Het gebouw rond de P.L. Takstraat in de zuidelijke punt van De Pijp, bijgenaamd het 'Paleis voor de arbeiders', werd in de jaren twintig van de 20e eeuw in opdracht van de toen nog socialistische woningcorporatie De Dageraad ontworpen door de architecten Pieter Lodewijk Kramer en Michel de Klerk. Het is een opvallend Amsterdamse School gebouw in expressionistische stijl met bakstenen decoraties, siersmeedwerk en glas-in-lood, met hoge ramen, om te voorkomen dat de bewoners uit het raam zouden hangen en kletsen. In het begin woonden er vooral postbestellers, ambtenaren en onderwijzers (want veel arbeiders bleken toch de huur niet te kunnen betalen). De nieuwe bewoners behoren niet meer tot deze of een specifieke doelgroep, maar voelen zich kennelijk evengoed een arbeider, zoals bleek toen Emile Jaensch tijdens de opening daar specifiek naar vroeg.

Monument

In 2001 is het complex uitgeroepen tot hét monument van sociale woningbouw van de 20e eeuw. Het werd in de jaren tachtig gerenoveerd

en heropend door PvdA ex-premier Joop den Uyl. Nu wordt het opnieuw gerestaureerd, vandaar dat zijn dochter Saskia was gevraagd de opening te verrichten (en als aandenken een kussensloop met een foto erop afgedrukt kreeg). Vrijkomende woningen worden nu voor 'monumenthuren' verhuurd, soms voor dubbel zoveel als vóór de renovatie. Het oorspronkelijke doel: 'werkzaam te zijn in het belang van de verbetering der volkshuisvesting' geldt nu bijna niet meer: nu genieten veelal bewoners met een hoger inkomen van de visionaire en uitbundige architectuur.

Tijdens de week dat de lakens uithingen waren er allerlei activiteiten: kinderen konden paleizen kleien onder leiding van kunstenaar en medebewoner Frank Porcelijn (dit idee ontstond omdat de architecten het eerste ontwerp ook in klei uitvoerden).

De resultaten zijn in het 'paviljoen' in de binnentuin tentoongesteld. Op de dag van de architectuur op 1, 2 en 3 juli was de tuin extra lang toegankelijk voor architectuurdag bezoekers, met rondleidingen en een excursie naar een oorspronkelijke woning.

Frederieke Jochems is van plan om een fotoboek uit te geven. Zie de website www.Franjo.nl/kunst-media

Sandra van Beek

Foto's Frederieke Jochems

Diamantbuurt

Foto's o.m. Sharita Bhikharie

Zondag 19 juni was het zoover! Bewoners uit de Diamantbuurt hebben de krachten gebundeld en samen een feest georganiseerd. Voor bewoners, door bewoners.

Met ruim 25 graden op de thermometer begon 's morgens de buurtloop voor de jongere kinderen. Gedurende de ochtend werden op het Smaragdplein veel Oud-Hollandse spellen uit de kast getrokken die de jonge bewoners vol overgave zo goed mogelijk probeerden te volbrengen. Klittenbanddarten, hoepelvoetbal, blik- en ringgooien, hinkelen, sjoelen enz. Niet alleen erg leuk voor de kids, maar ook ontzettend grappig om naar te kijken. Kinderen zijn met sport en spel (nog steeds) erg fanatiek!

De voetballiefhebbers konden hun hart ophalen in de voetbalkooi waar een toernooi gehouden werd met een mooie glimmende beker als prijs. De voetbalkooi werd later op de dag ook gebruikt voor een ware kickboksdemonstratie en een rommelmarkt. Helaas hadden de meeste mensen alle spullen die ze kwijt wilden al verkocht met Koninginnedag, dus bleek er voor deze dag weinig 'rommel' over te zijn om te verkopen.

Voor de mensen die nogal gehecht zijn hun stalen ros (lees: oude brik), waren de heren van politie aanwezig om alle fietsen na registratie geheel gratis van een decoderplaatje te voorzien. Mocht een fiets met zo'n plaatje gestolen worden, dan wordt het een stuk eenvoudiger om de fiets en de bijbehorende eigenaar op te sporen.

Wat natuurlijk ook niet mocht ontbreken, was de hersengymnastiek: schaken! En niet zomaar schaken, maar tegen een schaakgrootmeester die wel tien wedstrijden tegelijk speelde. Hoewel veel uitdagers het hem flink moeilijk hebben gemaakt, heeft niemand het gewonnen van de schaakgrootmeester. Des te meer reden om thuis door te oefenen en het een volgende keer opnieuw te proberen.

En dan: muziek! Marokkaanse klanken van een jongensgroep vulden kort maar krachtig het plein in de avond. Maar de toppers waren toch wel de Virtuozes Matrozen. Hun ontvangst had daarom wel iets hartelijker mogen zijn. Toch kregen ze veel mensen op de dansvloer met hun humoristische teksten en beweeglijke muziek.

De organisatie had op iets meer bezoekers gerekend, maar dat heeft zeker niets afgedaan aan de plezierige dag die het geworden is. Vooral de jongere bewoners uit de buurt hebben genoten van alle activiteiten. Ook alle andere bezoekers die het plein bezochten, hebben zich prima vermaakt. Het was een stralende dag met vrolijke mensen en een stukje huiselijke gezelligheid die vaak ontbreekt op de grotere feesten. Een buurtfeest is daarom zeker ook een aanrader als u uw buurtgenoten beter wilt leren kennen of gewoon zin heeft in een feestje of een dagje uit in de eigen buurt. Misschien ook een idee om de volgende keer een andere buurt te bezoeken?

tekst & foto's: Sharita Bhikharie

Moppentappersfest

Foto's: o.m. Peter Lange en Gert Meijerink

ZATERDAG 16 JULI

15:00 - 21:00

MUSEUMPLEIN

Bij de skatebaan

AFSLUITINGSFEEST

★ TARIK YOUSIF ★ RACHID LAROUZ ★ ALI EL ABBADI ★
★ MIMOUN OESSIA ★ SHIVALINGE ★

Foto's Lilian Voshaar en Boudewijn Rückert

Geen moppentappers op Smaragdplein

Moppen heb ik in de uren die ik doorbracht tijdens het festivalweekend van 2 en 3 juli op het Smaragdplein niet gehoord, maar ik vond het wel heel fijn dat er eens iets leuks te doen was in onze Diamantbuurt. Ik woon met mijn gezin nu bijna vier jaar aan de Amstedijk en we horen er eigenlijk maar zijdelings bij. Voor veel mensen staat de Diamantbuurt de laatste tijd bekend als een beruchte buurt, maar voor ons is het eerder een rustig en saai buurtje, waar niets speciaals te doen is. Daarom zitten we meestal lekker thuis in onze redelijk ruime woning, kijken uit over de prachtige Amstel of springen op de fiets naar elders in De Pijp of in de stad, waar maar wat te doen is.

Tijdens het festivalweekend speelde mijn zoonje van bijna 5 heerlijk op het klimrek en ontmoette daar kinderen uit de buurt, terwijl ik ondertussen leuke gesprekken kon voeren met buurtbewoners en medewerkers van het festival.

Ophetpleintjeachterhet 'Badhuis' stonden een prachtige Marokkaanse tent en een Nederlandse Partytent opgesteld, waar allerlei folders te krijgen waren. Voor de tenten stonden tafeltjes en stoeltjes en ik kreeg meteen gastvrij een heerlijk glaasje Marokkaanse muntthee aangeboden.

Er waren allerlei mensen uit de buurt, die ik nog helemaal niet kende en verder was de Marokkaanse jeugd ruimschoots

vertegenwoordigd; ze spelen altijd op het pleintje.

Er was een workshop 'mozaïek' voor kinderen onder leiding van Annemarie Sybrandy- verschillende buurtkinderen liepen daarna trots rond met hun zojuist gemaakte mozaïekje - en een workshop gifvrije cosmetica maken door Mine Yapar.

Inge van Rooijen van de Stichting Shivalinge vertelde me dat ze zich erg betrokken voelde bij allochtone jongeren en de problemen die zij in Nederland ervaren, omdat ze van Surinaamse afkomst is en vroeger vooral heeft ervaren dat ze toch net even anders was. Met haar partner Pepe gaf zij aan een aantal jongeren een workshop in videofilmen en het resultaat wordt vertoond op het Museumplein bij de spetterende afsluiting van dit festival. Op deze manier probeert zij om jongeren, die misschien niet zo goed weten wat ze moeten doen, in actie te laten komen.

Verzoeningslabyrint

In de voetbalkooi was een prachtig intrigerende tekening gemaakt in de vorm van een labyrint. De kinderen liepen er tussen de lijntjes doorheen. Ik ontmoette Selma Sevenhuijsen, de maakster van dit 'verzoeningslabyrint'. Zij vertelde dat het de bedoeling was om er met een paar mensen doorheen te lopen via de linker- of rechteringang om elkaar vervolgens in het midden te treffen. De twee paden symboliseren de verschillende achtergronden van waaruit mensen elkaar kunnen ontmoeten. Ik vond het lopen door dit labyrint een heel

bijzondere ervaring.

Op zondagmiddag vond er een discussie plaats tussen Marokkaanse jongeren en buurtbewoners onder leiding van Tarik Yousif, Marokkaans schrijver, theatermaker en televisiepersoonlijkheid. De jongeren beklagden zich vooral over het feit dat ze zo moeilijk aan stageplaatsen en werk kunnen komen en er zo weinig voor ze te doen is in de buurt. Een buurtbewoner, die bij het stadsdeel werkt, trok zich hun lot aan en probeerde mee te denken, maar hij werd door de jongeren gezien als 'bobo', die het zelf allemaal prima voor elkaar heeft en gemakkelijk praten heeft. Meerdere buurtbewoners mengden zich in het gesprek en probeerden ideeën aan te dragen om zich te verenigen. Er werd zelfs geopperd een voorstel hiertoe in te dienen bij het stadsdeel. Voor de jongeren is het natuurlijk niet gemakkelijk om een prettige toekomst te verwerven - dat is het voor Nederlanders soms trouwens ook niet - en het probleem is dus ook niet een-twee-drie op te lossen.

Het is fijn dat er op deze laagdrempelige manier iets gedaan wordt aan het contact tussen buurtbewoners van diverse komaf. Ik hoop dat er vaker dergelijke activiteiten in ons buurtje zullen zijn. Mijn zoonje vroeg nu al een paar keer wanneer er weer 'buurtfeest' is!

Kittie Stappers

www.shivalinge.nl
www.labyrintwerk.nl

100 jaar Albert Cuyp

Boven: 100 jaar Albert Cuypmarkt: Publiek en winnaars van de Albert

Cuyp tantententjacht. Ricked, Stef & Finz waren de gelukkige met het liedje 'Snex'. Hun prijs: een optreden in Carre op 18

september. Onder: verkoopsters hebben even niets te doen (links). Enthousiasme voor de band

Kaskadee die de opening van het feestjaar afgelopen 16 mei opluisterde. (foto's Gert Meijerink)

De vijfde jongen

Je kunt best zeggen dat 'de vijfde jongen' van Jacques Brooijmans een boek is over het Amsterdam van nu. Tegelijk gaat het over onderwerpen die van alle tijden zijn. Een Marokkaanse broer en zus en een Nederlandse jongen spelen de hoofdrollen. Deze (jeugd)roman gaat over hun liefdes en vriendschappen, terwijl families en vriendengroepen heel persoonlijke keuzes in de weg staan. Culturen ontmoeten elkaar, ze beïnvloeden elkaar en daar kan iedereen groter en rijker van worden. Verschillen spelen op maar we blijven wel allemaal mensen.

Een boek om de wijken mee in te trekken en de pleinen mee op te gaan.

Dat doen we dan ook. Oudere Marokkaanse mannen knikken begripvol en als ze het allemaal niet meer kunnen volgen, stappen ze rustig op. Marokkaanse jochies van tien of elf roepen naar de schrijver: Heb jij een boek over Marokkanen geschreven? Waarom niet over Surinamers?

Nou, dat gaat misschien ook nog wel gebeuren. Maar het verhaal van de Marokkanen en de Nederlanders in dit boek vertelt zoveel, over begrip en onbegrip, over de kracht van de liefde, over keuzes en stappen zetten. Over vriendschappen die soms een last en de andere keer een lust worden. Over verschillen die meevallen of ons een hoop leren en over overeenkomsten die ons in staat stellen bruggen te slaan. Wat mis gaat, telt mee. Niets hoeft verzwegen te worden.

Het verhaal van de Marokkanen en de Nederlanders in 2005 is de moeite waard om te vertellen. Voor alle tijden.

J.B.

Van alle markten het meeste thuis.

De Albert Cuyp is jarig. De bekendste markt van Nederland is 100 jaar. Reden genoeg voor feest. En een cadeau. Maar wat geef je aan iemand die alles al heeft? Waarmee eer je deze bijzondere

plek? Misschien wel met een woord van waardering. Een geschreven ode. Een gedicht.

Speciaal voor de verjaardag van de Albert Cuyp werd een honderdtal bekende en minder bekende dichters en Amsterdammers benaderd. Vele jonge dichters, maar ook hedendaagse groten als Rutger Kopland,

Judith Herzberg, Simon Vinkenoog en Eva Gerlach. Naast deze poëten van professie leverden onder meer ook Job Cohen, Freek de Jonge, Huub van der Lubbe, Mart Smeets en Karin Bloemen een persoonlijke bijdrage aan deze bundel. Allemaal schreven ze een vers gedicht voor de Albert Cuyp. Een plek die inmiddels

veel meer is dan zomaar een markt; een gastvrije ontmoetingsplaats van mens en waar. Een kleurrijk podium van alledag. Kunstenaar Hugo Kaagman woont bijkans op de markt en maakte deze prachtige prent die de binnenkant van de bundel siert. (521 Uitgevers)

Links: Buurtcentrum Quellijn: de feestelijke afsluiting van een heel seizoen balletlessen. Op de achtergrond kijken de ouders verwachtingsvol naar de vorderingen van hun kroost.

Boven: Oranjekerk: de kunstenaars Thomas Mohr (links) en Daniel Vasku sluiten de eerste serie van 'Inspiratie' af.

Samen met gespreksleider Ronald van Giessen praatte zij met het publiek over hun inspiratiebronnen. Ze deden dit aan de hand van hun werk dat achter hun hangt. Deze werken zijn de hele zomer nog te zien op ma, wo, vr van 15.00 - 17.00 uur en op zo van 11.30 - 13.00 uur. (foto's Gert Meijerink)

Foto's Peter Bosland
Tekening Frans Mensink

Open dag Gebedshuizen

Eigenlijk heb ik me altijd wel afgevraagd hoe een moskee er uitziet van binnen. En een synagoge... hoe zou dat zijn? En wat zijn de verschillen tussen al die godsdiensten? Als leek op het gebied van godsdienst, heb ik op zondag 19 juni 2005 geprobeerd mijn blik hierop te verruimen. Op deze dag hebben zes gebedshuizen hun deuren opengezet voor iedereen die interesse had. Samen met fotograaf Peter Bosland heb ik twee moskeeën, een synagoge en een kerk bezocht.

AAIIA Moskee

Onze eerste moskee: De Ahmadiyya Anjuman Isha'at-Islam Amsterdam, kortweg de AAIIA Moskee in de Gerard Doustraat op nummer 70. Redelijk onopvallend in de straat, maar wel met een grote vlag die vrolijk wappert als we voorbij lopen en die onze aandacht vestigt op de ingang. Onwennig lopen we naar binnen, waar we meteen opgevangen worden door een delegatie mensen die verbonden zijn met deze moskee. Twee imams leiden ons rond door het gebouw. Het is eenvoudig, maar functioneel ingericht. Op de benedenverdieping is een keukentje, een douche en een zitruimte. In de zitruimte staan in een glazen vitrine verschillende uitgaven van de Koran in diverse talen. De Koran, die oorspronkelijk in het Arabisch is geschreven, wordt door de AAIIA ook uitgedragen in het

Urdu (de nationale taal van Pakistan) en het Nederlands. De AAIIA Moskee wordt voornamelijk bezocht door Surinaamse Hindoestanen uit meerdere steden. In totaal zijn er rond de 250 gezinnen die regelmatig over de vloer komen, waarvan 90% tussen de 13 en 32 jaar is! Wat sterk naar voren komt is het belang dat de Ahmadiyya stroming hecht aan het overbrengen van kennis aan de jongere generatie. Zo wordt er godsdienst- en Arabische taalles gegeven om de Koran te leren begrijpen. Ook staan zij open voor interculturele gesprekken met andersgelovigen en moslims van andere culturen. Door middel van discussies worden er geen onderwerpen gemeden, maar probeert men juist openheid te creëren.

Als we naar de bovenverdieping lopen (eerst de schoenen uit!), komen we in de gebedsruimte van de moskee. Een sobere ruimte zonder al te veel poespas. Slechts een oosters tapijt siert de vloer. Wat mij opvalt, zijn de A4-tjes aan de muur met verzen uit de Koran. Eén daarvan is een fonetisch 'spiekbriefje'. Als de 'bidders' het een moment vergeten zijn, mogen ze met één oog even spieken! Op vrijdag wordt de moskee het drukst bezocht. Op gezette tijden wordt er een dienst gehouden. Het gaat hierbij om een kort inleidend gebed, met daarna de mogelijkheid om zelf verder te bidden. Zo wordt het vrijdagsgesbed toegankelijk voor meerdere mensen. Vrouwen en mannen komen in principe in dezelfde ruimtes. Alleen tijdens het gebed gaat er in de moskee een gordijntje dicht, waardoor de mannen van de vrouwen gescheiden worden. Er mag geen vrouwelijk schoon in het gezichtsveld van de heren aanwezig zijn, anders zou dit een afleiding kunnen zijn. Wat mij erg meevalt, is dat onze begeleidende imams in de moskee, niet proberen om ons te overtuigen van hun geloof, maar alleen laten zien waar zij zelf mee bezig zijn.

Oranjekerk

Synagoge Gerard Doustraat

Het tweede gebedshuis is een synagoge, ook in de Gerard Doustraat op nr. 238. Aan de buitenkant is op het eerste gezicht niet duidelijk dat er een synagoge is op die plek. Als je wat beter kijkt zijn er wat kleine dingen die de synagoge aanduiden. Een oplettende 'bewaker' kijkt ons vriendelijk, maar doordringend aan. Als we hem vragen of de synagoge daar is, knikt hij bevestigend en voelt onze tassen na op wapens...

We worden de synagoge ingeloodst door een dame die meteen weer verdwijnt om haar man te zoeken. Hij, als trouwe bezoeker van de synagoge, kan ons precies vertellen wat er allemaal gebeurd is door de jaren heen. Wat mij erg is bijgebleven, is het feit dat de Synagoge Gerard Doustraat als enige synagoge niet ontdekt is door de Duitsers tijdens

Selimiye Moskee

de oorlog. Daarom is de synagoge aan de buitenkant zo onopvallend. Ook hebben er op bepaalde plekken binnen de synagoge Joodse mensen verstopt gezeten, die gelukkig nooit gevonden zijn.

De Synagoge Gerard Doustraat is een orthodoxe synagoge. Van de mannelijke Joden wordt verwacht dat ze een kippá (keppeltje) dragen. Dit geldt ook voor de bezoekers. Het wordt gezien als een teken van verbondenheid en trouw aan de Joodse gewoontes en als blijk van nederigheid tegenover God.

Er is veel in de oude staat behouden gebleven, originele attributen en inboedel sieren het interieur. Ik kijk mijn ogen uit, hoge plafonds, glas-in-lood ramen, authentieke hanglampen, geborduurde doeken aan de muur en antieke zitbanken voor de bezoekers.

De synagoge is een recentelijk verbouwd monumentaal pand. Er is geprobeerd om veel oorspronkelijke aspecten intact te houden, maar aan enige modernisering ontkom je niet. Zo zijn er vloerverwarmings-elementen geplaatst voor warme voeten tijdens het lange stil staan in de winter. En ook zijn er ventilatieroosters aangebracht om het klimaat in de synagoge te reguleren.

De begane grond in de synagoge is voor de mannen. De eerste verdieping is een groot balkon voor de vrouwen, waar de dienst op gehoor gevolgd kan worden. Er zijn ongeveer 80 vaste leden die regelmatig de synagoge bezoeken. Op zaterdagen (Sjabbat, de zevende dag van de joodse week) en feestdagen worden er diensten gehouden. De Sjabbat begint op vrijdagavond met zonsopgang, eindigt op zaterdagavond en wordt 'gevierd' door onthouding van arbeid.

De diensten worden gehouden in het Hebreeuws, de taal van de Thora. We hebben het geluk dat de rabbijn net aanwezig is en een stukje voordraagt uit de Thora. Dit voordragen gebeurt op een speciale manier. Het klinkt zowaar als een lied. De galm in het gebouw zorgt voor een mooi effect. Daar is vast over nagedacht!

Selimiye Moskee

Niet ver uit de buurt van de synagoge, is de Selimiye Moskee gevestigd in de Govert Flinckstraat. Bij binnenkomst worden we welkom geheten door een jongeman die ons de tuin inleidt. Het is op dat moment tijd voor het gebed en daar mogen wij helaas niet bij zijn, vertelt hij. Genietend van een kopje thee en met de klanken van het middaggebed op de achtergrond wachten we op onze rondleiding. In het gebouw zijn op de begane grond ook twee kleine winkeltjes gevestigd met groente, fruit, vlees en andere levensmiddelen. Ook hier zit de moskee op de bovenverdieping van het pand. Allereerst natuurlijk schoenen uit en daarna

mogen we de moskee betreden. Een grote ruimte met een zacht oosters tapijt op de vloer. Onze begeleider vertelt dat dit een Turkse moskee is, met alleen Turkse bezoekers. De basis van het geloof berust op de vijf zuilen van de Islam, die allemaal opgevolgd dienen te worden. Men moet geloof hebben in God, bidden (als het kan vijf keer op een dag), vasten tijdens de Ramadan, aalmoes geven aan de minderbedeelden en één keer in je leven moet je een bedevaart naar Mekka gemaakt hebben als eerbetoon aan God. Het is belangrijk dat je de richtlijnen volgt. Er zijn verschillende gebedstijden die vaststaan in een kalender, zodat het duidelijk is wanneer er gebeden wordt. De preken op vrijdag zijn in het Turks, terwijl de gebeden in het Arabisch zijn. Er worden bovendien speciale preken voor jongeren gehouden om hun interesse te wekken. De verhouding tussen jong en oud is 30-70. Er worden lessen voor de jeugd verzorgd, zoals Arabisch, om de Koran te leren begrijpen, maar ook huiswerkbegeleiding. Uiteindelijk is het een vereiste dat iedereen de gebeden uit het hoofd kent en begrijpt!

De ruimte waarin wij nu staan is alleen voor mannen. De gebedsruimte voor de vrouwen oogt veel vriendelijker en gezelliger, met zachte banken en meer kleuren. De Selimiye Moskee is niet alleen een geloofshuis, maar ook een sociaal cultureel centrum met activiteiten voor jong en oud. Er is een vrouwenvereniging die regelmatig samenkomt. Veel activiteiten zijn ook toegankelijk voor niet-moslims. Ik denk dat voor deze groep mensen het geloof van erg grote waarde is, maar dat het samenzijn belangrijker is. En dat vind ik wel een mooie gedachte.

Oranje Kerk

Aan de Van Ostadestraat 151 staat de Oranje Kerk. Deze protestantse kerk bestaat al meer dan honderd jaar. Het is door de jaren heen naast kerk, vooral een ontmoetingsplaats voor diverse groepen uit de buurt geworden. Kunst speelt een grote rol in deze kerk, wat een bijzondere sfeer creëert. Bij binnenkomst valt op dat het kerkgebouw drie 'deuren' heeft. Iedere deur zorgt ervoor dat je dichter op de kern komt, dichter bij God. De eerste deur is het hek aan de straatkant die een plattegrond van een chip verbeeldt. Daarna een glazen deur met daarop kleine beeldjes van handen. Daarachter nog een glazen deur met daarin gezandstraalde aderen in het glas. Erg bijzonder! De kerk zelf is enkele jaren geleden verbouwd en is modern en functioneel ingericht. Ik heb absoluut niet het gevoel dat ik me in een kerk bevindt. Voorin de kerk staat een grote afscherming die dienst doet als zonnescherm. Deze doorzichtige afscherming is beplakt met alle bladzijden uit de Bijbel en geeft

AAIIA Moskee

Synagoge Gerard Doustraat

een mooi effect als het licht erdoor schijnt. Ook weer een kunstproject. Het uit elkaar halen van de Bijbel wordt trouwens niet als oneerlijk gezien. De kerk is juist heel trots dat de Bijbel op deze manier tentoongesteld wordt. Een andere manier van openbaren.

De Oranje Kerk wordt regelmatig verhuurd aan derden. Er worden veel activiteiten georganiseerd. Zolang deze maar geen schade opleveren aan het christelijke geloof. Recentelijk heeft er nog een debat 'Racisme de Pijp uit' plaatsgevonden. Ook wordt er door een externe organisatie hulp geboden aan dak- en thuislozen. In de bijbelse tuin van De Oranje Kerk genaamd de Oranjehof staan een honderd jaar oude lindeboom en plantjes, struiken en bomen die voorkomen in het Oude en Nieuwe Testament. De tuin is bedoeld om in de stad aan alle drukte te ontsnappen. Een klein moment van rust voor jezelf. De Oranje Kerk komt op mij over als een kerk die probeert betrokken te zijn bij zijn omgeving. De kern van het christelijke geloof komt niet helemaal door tijdens ons bezoek, maar het maatschappelijke aspect des te meer.

Alles samen is de 'Open Dag' voor mij zeker een eye opener geweest. Het maakt niet uit of je Jood, Christen of Moslim bent, hoe je het ook wendt of keert, iedereen lijkt op zijn eigen manier dezelfde God te eren. De diversiteit van de mensen, de verscheidenheid aan achterliggende culturen, de sociaal maatschappelijke aspecten en vooral de gastvrijheid die iedereen die dag getoond heeft, maken dat ik met een goed gevoel naar huis ga. Iedere geloofsovertuiging heeft natuurlijk zijn mooie en minder mooie kanten ten opzichte van elkaar. Maar uiteindelijk zijn het niet de verschillen tussen de godsdiensten die van belang zijn, maar juist de overeenkomsten! En dat bevalt mij wel.

Deze zomervakantie niet naar het buitenland? Heb jij even mazzel! Combiwel organiseert voor jou ook dit jaar weer de

Zomer Pret School Oud Zuid

Kinderen van 5 tot en met 23 jaar kunnen van 25 juli - 12 augustus en van 29 augustus - 2 september deelnemen aan een gevarieerd activiteitenpakket, op maar liefst 13 locaties in Oud Zuid. En dit alles voor weinig geld of zelfs gratis. We geven je in deze zomerspecial een korte indruk. Voor meer informatie over data, tijden, locaties, prijzen en inschrijving moet je toch echt de folder halen bij een van de onderstaande adressen van Combiwel. De Zomer Pret School bestaat uit:

Sport en Fun Toer

Sport met clinics Judo, Streetdance, Voetbal, Schermen, Fun met Skeltertuintje, Nintendo, Roeiraces, Tafelvoetbal, Luchtkastelen en Knutselhoek. Twee sporthallen vol met attracties, dus vervelen doe je je nooit!

Zomer Pretpark

Uitstapjes onder begeleiding naar Walibi World, Duinrell & Tikibad en Drievliet, maar ook Skate & Picknick Vondelpark, Dagje Zandvoort of naar een museum.

Zomer Pret School

- Vierdaagse workshops, met een eindpresentatie. Je krijgt les van professionele leraren. Je kunt kiezen uit een grote variatie in activiteiten op het gebied van sport, theater, muziek, natuur.
- Gratis Zomer Inlopen met leuke dagactiviteiten, gratis. Je bent ook welkom als je niet aan de workshops meedoet.

Waaruit kan je kiezen?

Zomer Soap - Scuba Diving
- Springtheater "Reis om de wereld" - Roeien op de grachten
- Paardrijden - Wereld kookcafé en zo - Outdoor Club Frisia en nog veel meer

We werken dit jaar samen met:

Theater projectenbureau Spring, duikschool Holland Diving Amsterdam, basketbalvereniging Lely, voetbalvereniging Swift, roeivereniging De Amstel en Kanovereniging Frisia.

Heb je er nu al zin in

maar heb je de Combiwel Zomer Pret School folder nog niet gehad? Haal hem dan snel bij een van de volgende locaties:

- Sportcentrum De Pijp, Lizzy Ansinghstraat 88
- Buurtcentrum De Pijp 2e van der Helststraat 66
- Buurtcentrum Quellijn Quellijnstraat 62-66
- De Community School 2e Jan van der Heijdenstraat 75-77
- Buurtcentrum Zuid-Bertelmanplein, Bertelmanplein 14
- Buurtcentrum Cascade 1e Schinkelstraat 40
- Speeltuin Henrick de Keyser H. de Keyserplein t/o nr.10
- Speeltuin De Bockesprong Théophile de Bockstraat 416
- Jongeren centrum Cinetol Tolstraat 182
- Jongerenwerk Zuid Hectorstraat 20

Opnieuw Mariaprocesie door De Pijp

Op 15 augustus viert de katholieke kerk wereldwijd het hoogfeest van de Tenhemelopneming van Maria. De zondag ervoor, 14 augustus, voegen in De Pijp de Afrikaanse parochianen van de Engelstalige All Saints Church zich bij de Nederlandse parochianen van de Vredeskerk aan de Pijnackerstraat voor een gezamenlijke Eucharistieviering, die om 12.00 uur begint. Na afloop van de Mis, rond de klok van 14.00 uur, zal het beeld van Onze Lieve Vrouw Koningin van de Vrede in een feestelijke procesie onder begeleiding van Afrikaanse en Nederlandse zang door De Pijp worden gedragen. Muzikale medewerking verleent de harmonie Intenso uit Zaandam. Bij terugkomst in de Vredeskerk wordt een gedeelte van de rozenkrans gebeden en een Marialied gezongen. Tenslotte is er een gezellig samenzijn met een hapje en een drankje in de tuin van de pastorie.

'Een procesie is een vreugdevolle, kleurrijke vorm van verkondiging van het Evangelie, van de blijde boodschap van God', vertelt pastor Pierre Valkering van de Vredeskerk. 'Namelijk: dat het mogelijk is om

als vrije, verlore mensen te leven. Gods zoon, Jezus Christus, is tegelijk bringer én inhoud van het Evangelie. Maria is de moeder van Jezus en - in de katholieke visie - tegelijk moeder van de kerk. In Maria's gelaat zien we dat van Jezus weerspiegeld. Zij wijst ons de weg naar Jezus. Door het beeld van Maria mee te voeren in de procesie, laten wij ook Jezus zien.'

Maria Tenhemelopneming is het belangrijkste Mariafeest voor de katholieke kerk. Gevierd en herdacht wordt dat Maria, de moeder van Jezus, na haar dood met lichaam en ziel door God in de hemel werd opgenomen. Met Maria Tenhemelopneming overweegt de katholieke kerk hoe de moeder van de Heer haar Zoon in zijn paasmysterie is gevolgd.

Route van de procesie (onder voorbehoud):

Pijnackerstraat - Cornelis Trooststraat - Dusartstraat - Hercules Segherstraat - Albert Cuyppstraat - Ferdinand Bolplein - Gerard Doustraat - Gerard Douplein - Eerste Van der Helststraat - Sarphatipark - Tweede Sweelinckstraat - Van Ostadestraat - Ferdinand Bolstraat - Cornelis Troostplein - Pijnackerstraat

Albert Cuypp Zomerfeest 2005

Op zondag 11 september organiseert het Wijkcentrum Ceintuur van 12.00 - 19.00 uur voor de zevende achtereenvolgende keer het Albert Cuypp Zomerfeest. Een feest op de Albert Cuyppmarkt, voor U, bewoners van De Pijp.

Via onderstaand inschrijfformulier kunt u zich aanmelden als deelnemer of vrijwilliger. De Volgende onderdelen staan op het programma:

Brunch

Lekker eten op de Albert Cuyppstraat. Had u al kennis gemaakt met die leuke burens van de overkant? Wellicht ontmoet u elkaar via deze smakelijke omweg.

Infomarkt

Dit is de dag voor werkgroepen, clubs, instellingen en organisaties uit De Pijp. U presenteert zich, enthousiasmeert en informeert.

Proeverij

Oproep aan restaurants, eetcafé's, traiteurs en winkels waar lekkerrijn verkocht worden. Alle horecaondernemers uit De Pijp worden uitgenodigd om hun heerlijkheden te laten proeven, al dan niet tegen een zacht prijsje.

Kinderen en tieners

Dat wordt spelen, sporten dansen of knutselen onder de deskundige begeleiding vban Buurtcentrum Quellijn.

Tour de Pipe

Josephine Moons (zie artikel volgende pagina) geeft speciaal voor deze gelegenheid een eenmalige rondleiding door De Pijp voor u, bewoners.

Muziek

Pop, rock, rap, house, levenslied. Of toch liever een stukje Rossini of coole jazz? Klim op het podium. Treedt op met uw eigen muziekgroep. Of schitter solo.

Kunstcuypp

Rondom Café De Engel vindt de Kunstcuypp plaats, de 'laagdremelige kunstmarkt van hoog niveau', met tientallen kramen. Evenzovele kunstenaars presenteren zich en strijden en passant om de 'Prix d'Albert' voor de beste presentatie. Op het podium treden kunstenaars op met publiekgerichte acts..

Albert Cuypp Serviceteam

Het Serviceteam Albert Cuypp assisteert de organisatie bij het Zomerfeest met op- en afbouw van kramen, de aankleding ervan, het uitdelen van flyers en programma's, het bezorgen van koffie en thee etc. etc. Wij vragen hiervoor enthousiaste en multi-inzetbare vrijwilligers.

Vragen? bel of mail Gaby Steindl

T 06 22 197 472

email: g.steindl@wijkcentrumceintuur.nl

Inschrijfformulier Albert Cuypp Zomerfeest

Ja, ik doe mee aan het Albert Cuypp Zomerfeest en schrijf me in voor:

Brunch (12.00-13.30 uur)

- Ik kom brunchen met personen (voor 5 Euro per persoon)
- Ik help mee met het organiseren van de brunch

Infomarkt

- Ik wil een kraam
- Ik help mee als vrijwilliger

Proeverij

- Ik kom mijzelf/mijn restaurant/eetcafé/winkel presenteren met hapjes en of drankjes
- Ik help mee als vrijwilliger

Kinderen en tieners

- Ik heb zelf een leuke kinderactiviteit
- Ik help mee als vrijwilliger

Tour de Pipe

- Ik schrijf me in (kosten 2,50)

Muziek

- Ik wil graag optreden

- Ik help mee als vrijwilliger

Kunstcuypp

- Ik wil een kraam
- Ik treed op met mijn act
- Ik help mee als vrijwilliger

Albert Cuypp Serviceteam

- Ik help mee als vrijwilliger

Naam:

Adres:

Telefoonnummer:

E-mailadres:

Het inschrijfformulier uitknippen en vóór 15 augustus 2005 opsturen naar:

Albert Cuypp Zomerfeest, Wijkcentrum Ceintuur, Gerard Doustraat 133, 1073 VT Amsterdam

Huurdersverzet op deelraadsvergadering

Het zijn zware tijden voor huurders en dat lijkt ook tot de meeste politieke partijen van het stadsdeel Oud Zuid te zijn doorgedrongen, zo bleek begin juni tijdens een bomvolle en soms tumultueuze commissievergadering van het stadsdeel. Op de agenda stond onder meer een voorstel van het Dagelijks Bestuur van het

stadsdeel, om de regels voor het samenvoegen van woonruimte te versoepelen. Dat voorstel oogstte dermate veel kritiek dat wethouder Emile Jaensch het tijdens de vergadering introk. De meeste partijen toonden zich bovendien tegenstander van bezuinigingen op het Huurteam en andere bewonersondersteuning. Ook werden er extra middelen uitgetrokken voor het

Emil Blaauw Proceskostenfonds – het fonds waaruit huurders worden ondersteund die worden gedwongen te procederen tegen hun verhuurder.

Boven: Raadszaal tijdens inspreken; midden: Emile Verstege (Huurdersvereniging De Pijp); onder: Els Willems (VerontrusteBewonersMarathonbuurt). Foto's Gert Meijerink.

Bewoner: Josephine Moons
Leeftijd: 38 jaar
Woont in De Pijp sinds: 1992

Foto Gert Meijerink

Inburgeren met de Pijpkrant

Wat doet u zoal deze week?

“Vanmiddag was ik naar een expositie van de Oostenrijkse expressionistische kunstenaar Egon Schiele in het Van Gogh museum. Maar 500 meter verderop, een soort vakantie in eigen stad. Ik ben naar een fotofestival in Naarden gegaan, ik ben gek op foto's, sfeerbeelden. Ook ben ik een fanatieke klimmer en heb deze week geklommen in de hal. Voor mijn zaak Moonwalk gaf ik trainingen en ik werkte aan de voorbereidingen van het zomerprogramma, onder andere voor mijn Volle Maan rondleidingen in de stad.”

Hoe zit dat met die Volle Maan?

“Ik geef rondleidingen door Amsterdam aan groepen die iets te vieren hebben. Dat kan een bedrijfsuitje zijn, of een verjaardag of vrijgezellenpartij. Wandelend of op de fiets en iedere maand een ander thema: de Jordaan, architectuur in het Oostelijk Havengebied of de fotografie van Breitner. Ook doe ik een Tour de Pipe door De Pijp. Via mijn achternaam kwam ik op de Volle Maan Tour. Een stadswandeling bij volle maan bleek goed te werken. Mijn weetjes over een straat of een huis haal ik uit historische musea, kranten, boeken, Internet, noem maar op. En ik wandel zelf natuurlijk vaak.

Daarnaast geef ik workshops voor bedrijven en particulieren in Mind Mapping. Wat dat is? Een techniek om je hersenen te trainen, bedacht door de Engelsman Tony Buzan. Je schrijft of tekent in het midden van een leeg vel papier een onderwerp waarmee je je bezig wilt houden. Iets wat te maken heeft met werk, studie of privé, iets wat je wilt bereiken, je speech voor je opa die tachtig wordt, 't kan van alles zijn. Je maakt daar weer onderwerpen aan die daar mee te maken hebben en zo krijg je verschillende takjes op je papier. Je laat je rationele linkerhersen helft en je creatieve rechterhersen helft samenwerken. 'n Handige notatietechniek voor ieder breinwerk!”

Wat heeft u gisteravond gegeten en hoe kwam u daaraan?

“Zelfgemaakte pompoensoep met boterpompoen, wortel, ui en koriander. Daarbij een pastasalade met tomaten, courgette, paprika en wat basilicum. Groenten en fruit koop ik op de Albert Cuyp, bij groenteman Paul.”

U woont 13 jaar in De Pijp. Waar kwam u vandaan?

“Geboren in Gouda en op mijn 18e naar Amsterdam gekomen om te studeren op de HEAO. Eerst bij een hospita in de Van Baerlestraat, dat was verschrikkelijk. Via het centrum belandde ik in de Gerard Doustraat. Pal achter de markt. Leuk, maar een erg kleine etage. Sinds 7 jaar woon ik groter, dichtbij het Sarphatipark. Tussendoor nog anderhalf jaar in Engeland gewoond en gewerkt in de

verkoop van design meubilair”.

Wat is nou eigenlijk leuk aan De Pijp?

“De sfeer, het relaxte, de markt, het park. Multiculti, je komt er alles tegen. Dat je je buurtje kent, dat je groetenman Paul kent: het buurt-effect. Fijn als ze mij ook kennen. De Pijp is trendy geworden en aan het verryppen. Last heb ik daar niet van. Vroeger was het toch een grauwe volksbuurt? Nu is het mooi en opgeknapt. Er zijn leuke winkeltjes gekomen en wil je uit eten, dan is er tig keus.”

Wat is beslist vervelend aan De Pijp?

“Het aantal auto's. Zelf heb ik geen auto, maar als ik de auto van mijn vriend leen, dan is het echt stressen. Onlangs ging ik per bakfiets naar een training in het Olympisch stadion. Hup, mappen, manuals en posters in de bak. Dat was goed bevallen, meer bakfietsen in de stad! Vervelend zijn de werkzaamheden voor de metro in de Ferdinand Bolstraat. Van het bouwen en trillen merk ik niets, maar je moet steeds omrijden om je vervolgens door de mensenmassa te wringen.”

Wat laat u uw bezoek zien van De Pijp?

“Peppino vanwege het zelfgemaakte ijs, het Sarphatipark om te picknicken, de Frame Gallery, dat Italiaanse delicatessenzaakje, de Albert Cuyp natuurlijk en Taart van m'n Tante – alleen al voor de etalage. Als iemand in architectuur geïnteresseerd is: de Coöperatiehof in het prachtige Amsterdamse Schoolgedeelte van De Pijp.”

De mooiste plek van De Pijp?

“Er zijn er zoveel... Het lijkt alweer een tijd geleden, maar De Pijp in de sneeuw afgelopen maart was erg mooi. In het Sarphatipark heb ik foto's gemaakt van de verzameling sneeuwpoppen die daar waren gemaakt. Het park lag er echt sprookjesachtig bij.”

Welke verslaving heeft u?

“Klimmen. Al zeven jaar doe ik dat. In de Ardennen, Frankrijk en hier in de klimhal. Sport is zo intens, dan is er geen plaats voor gedachten. Lichamelijk is klimmen heel zwaar, je bent gefocust op je doel. Ik vergelijk het met yoga, zo kom ik in balans. Ik mis wat als ik niet kan klimmen.”

Wat zijn uw droomwensen?

“De Kilimanjaro, de hoogste berg in Afrika, beklimmen. Zwemmen met dolfijnen, dat lijkt mij een bijzondere ervaring. Ook zou ik een levensgrote Mind Map op een gebouw willen maken, bijvoorbeeld in De Pijp. Dat kan over Amsterdam gaan, of iets in opdracht van een bedrijf. Of misschien een Mind Map van een droomwens.”

Racisme De Pijp uit!

Foto's Gert Meijerink

Op 2 juni j.l. was er in de Oranjekerk een debat over racisme. Er waren sketches, sprekers en een rapster en discussies met Pijpbewoners. Meer dan honderd mensen waren erop afgekomen, een mooi multi-cultureel gezelschap. De sfeer was zo positief, dat na afloop werd gesuggereerd om vaker zulke bijeenkomsten te houden.

ze microfoons met zich meedroegen, was de dialoog vaak onverstaanbaar, maar kennelijk niet voor de grote groep vertegenwoordigde Mondige Meiden op de eerste rij, die op het komische duo reageerden met aanstekelijk gegiechel.

De sprekers, begeleid door voorzitter Fred Gersteling van wijkcentrum Ceintuur, waren Achmed Marcouch van de Unie van Marokkaanse moskeeën in Amsterdam; Jamma Bousbiba, van 'Samen tegen Racisme' en Halima El Hadder, van de Mondige Meiden.

Halima hield een verhaal over hoe ze te maken had gekregen met discriminatie op de werkvloer. Ze droeg vroeger een hoofddoek, maar toen ze daarmee solliciteerde kreeg zij tot haar verbazing geen sollicitatieformulier. Omdat ze nergens werd toegelaten met de hoofddoek om, besloot ze hem niet meer om te doen. Toen ze vervolgens bij een Telecommunicatie bedrijf werd aangenomen en daar mensen moest bellen, smeten ze meteen de hoorn op de haak, zodra ze haar naam noemde. Daarop besloot ze een Nederlandse naam te gebruiken, die van 'Nadine Schutte' en daarmee had ze wel succes.

Een Molukse bewoner vertelde zijn ervaring met racisme, dat volgens hem van alle tijden is. Zelfs de derde generatie Molukse bewoners is volgens hem 'niet erg opgeschoten'. Hij heeft de ervaring in een winkel niet gauw geholpen te worden: 'Er zijn altijd anderen vòòr je'. Voor de onbemiddelden is er niet veel veranderd: de toplaag is altijd blank en blanke mensen komen op tv. Een mevrouw vulde aan dat racisme weliswaar van alle tijden is, maar dat dit in de jaren '70 toch minder merkbaar was.

Een andere mevrouw presenteerde een vergeten historisch document uit 1921 van de Oostenrijkse schrijver Franz Werfel over systematische en brute uitroeiing: 'Wie dit leest, weet pas wat racisme is!'

Achmed Marcouch pakte de draad weer op door het benoemen van de hedendaagse 'hetze' tegen de moslim als zondebok en Jamna Bousbiba voegde er slogans aan toe als: 'Dit nieuwe racisme moet keihard uitgevochten worden. Stop de hetze,' maar praktische ideeën deden er meer toe, zoals om te reageren op vooroordeel bevestigende krantenartikelen door brieven naar de krant te schrijven.

Een Frans-Nederlandse bewoonster

hield een betoog over de media, die uit is op bloed; ze sprak het woord bloed zo Frans uit, dat je het voor altijd onthoudt. Er werd ook kritiek geleverd op scholen, waar men geneigd zou zijn allochtone kinderen eerder naar een lager type onderwijs te verwijzen dan autochtone. Ook kwamen discotheken aan de orde, waar allochtone jongeren geweigerd worden.

Toch wezen niet alle bewoners naar anderen, maar was men wel bereid om 'de hand in eigen boezem te steken'. 'Vaak vonden bewoners dat 'zelf je mond open doen de beste manier is om racisme te bestrijden'.

Zo vertelde een bewoner over 'cous cous bijeenkomsten' in De Pijp, waar bewoners ervaringen kunnen uitwisselen over hoe ze zich moeten presenteren in de maatschappij en leren knokken voor de toekomst. Iedereen leek het erover eens: 'Met gejang kom je er niet' en dat 'je racisme geen munitie mag geven'. Ter afsluiting volgde optredens van twee jonge rappers en Marokkaanse rapper Bad Brya.

Sandra van Beek

Zie ook www.stopdehetze.nl

Boven: Bewoonster Bad Brya reageert; links: comedy duo Sjaak en Hassan; midden: multicultureel gezelschap; rechts: Jamma Bousbiba van 'Stop de hetze' aan het woord.

De avond begon rond 7 uur met een sketch van het comedy duo Sjaak en Hassan, over werklui, die tijdens een werkonderbreking met elkaar discussiëren over actuele racistische kwesties. Hoewel